

[Kurt Brauer.]

uddannede socialpædagoger, såfremt institutionerne skal virke som en socialt forebyggende faktor“.

Her kommer vi netop til noget centralt. Hvis vi tror, vi kan spare nogle penge ved f. eks. bare ganske beskedent at nedsætte kravene til de medarbejdere, vi skal have på disse institutioner, kan vi risikere, at vi får udgifterne på en anden måde, fordi de sociale institutioners værdi som forebyggende faktor daler; så møder vi bare udgifterne et andet sted i vort sociale system, og så har vi ikke sparet. Jeg tror, at man roligt kan indstille sig på netop at ofre meget, meget store summer på forebyggende socialpolitik, som det da også er omtalt i regeringens tiltrædelsestale. Der nævnes udtrykkeligt, at man vil sætte ind på en forebyggende socialpolitik, og jeg tror virkelig på, at man ved at investere i en forebyggende socialpolitik vil kunne spare enorme summer senere hen i det sociale system. Hvis man kan standse det sociale tilfælde meget tidligere på den sociale deroutes vej, vil vi få meget, meget store indtægter til det danske samfund.

Der er videre i forslaget tale om at overlade fastsættelsen af plejehjems standard til de kommunale myndigheder, og jeg vil mene, at den filosofi omkring området, som jeg her har lagt frem i relation til de øvrige punkter, passende bør anvendes over for dette punkt også.

Tanken om at harmonisere refusionsprocenten for plejehjem med refusionsprocenten for kollektive beboelser og beskyttede boliger for ældre har vi også megen sympati for i socialistisk folkeparti.

Kan hr. Simonsen ikke rose sig af andet, så kan han rose sig af, at han var den, der fik økonomi- og budgetministeren til at holde sin forelæsning for et øjeblik siden netop om planlægningsproblemer, om budgetproblemer her i folketinget. Jeg kunne også have lyst til, at vi engang fik en debat ikke alene om administrationens tilrettelæggelse, men også om måden at budgettere på. Jeg synes, det var en overordentlig spændende tale, økonomi- og budgetministeren holdt. Han skal have tak for den, og han skal vide, at der i socialistisk folkeparti er en meget stor interesse, og det fremgik da også af hr. Poul Dams tale under finans-

lovdebatten, for den slags problemer. Det var vist under den debat, at ordet „kulegravningssjak“ blev opfundet, og der er altså fortsat i socialistisk folkeparti en vilje til at arbejde meget intenst med disse problemer.

Rejsebudgetter er ikke noget, der ligefrem er populært, når det drejer sig om offentlige personligheders rejser rundt omkring i denne tid, men jeg kunne nu alligevel tænke mig at bede økonomi- og budgetministeren om at tage en rundrejse, og hvis jeg skulle hjælpe ham med planlægningen af rejsen, ville jeg sige til ham, at han først og fremmest skulle tage på besøg med samt sine embedsmænd hos Danmarks ambassadør ved De Forenede Nationer, Otto Borch. Han har for nylig afsluttet et stort og fortjenstfuldt arbejde vedrørende De Forenede Nationers arbejdsgang og budgetteringsmetoder, og her har han bl. a. beskæftiget sig med et system, som man i USA kalder PPBS; det står for sådan noget som Planning Programming Budgeting System. Det er en umådelig interessant dims, dette PPBS. Jeg har haft lejlighed til at arbejde lidt med det i De Forenede Nationers 5. udvalg, og jeg tror virkelig, at der er noget her, som vil kunne hjælpe økonomi- og budgetministeren i hans videre arbejde med disse problemer.

Økonomi- og budgetministeren var jo inde på det vanskelige ved at lave målestokke for det offentliges indsats, det vanskelige ved at måle værdier af en indsats, man har gjort fra det offentliges side, og netop PPBS-systemet beskæftiger sig med denne problematik på en meget interessant facon. Selvfølgelig er en del af vurderingen af resultaterne af en offentlig indsats til syvende og sidst politik. Det er en politisk afgørelse, hvilken værdi en offentlig indsats har haft, men der er altså også muligheder for at lave egentlige målestokke, som praktisk kan anvendes.

Det system, jeg har omtalt, består i kort-hed, så vidt jeg har forstået det, i, at man budgetterer lodret: man laver sig et program for en opgave, man gerne vil løse, og derefter laver man et særligt budget for denne opgave. Man har altså ikke pensionerne for et helt ministerium, lønningsudgifterne for et helt ministerium; man hæfter de udgifter på, som netop tilhører den op-